

Ὁ ἰχθύς βατίς ἢ γνησία (raja clavata) τῆς τάξεως τῶν σελαγοειδῶν τοῦ γένους τῆς βατίδος (raja). Συνών. *βάτοζουν*, *βάτος* (II), *σελάχι*. [**]

**βατι* τό, (II) *βαδιά* τά, Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βατεύω* κατὰ ΜΜιχαηλίδ. Λαογρ. σύμμ. Καρπ. 2,242.

Πληθ., οἱ ἐκ τοῦ βομβυκίου ἐξερχόμενοι ἀρσενικοὶ μεταξοσκώληκες διακρινόμενοι τῶν θηλυκῶν ὡς μικρότεροι.

**βάτικος* ἐπίθ. *βάτσικος* Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτο* καὶ τῆς καταλ. -*ικος*.

Ὁ παράγων καρπὸν ὅμοιον πρὸς τὸν τῆς βάτου: *Βάτοιχη* ἐλαία. Συνών. **βάτινος* 1.

βατίν τό, Κύπρ. Πόντ. (Ἀμισ. Οἶν.) *ἀβάτιν* Πόντ. (Κερασ.) *ἀβάτ* Πόντ. (Κοτύωρ. Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἢ *βάτος*.

1) *Βάτος* (I) 1, ὁ ἰδ. 2) Ὁ καρπὸς τῆς βάτου. Συνών. **βάτινος* 2, *βατόμουρο*.

**βατινῆ* ἢ, *βατινῆ* Μακεδ. (Βλάστ.) *ἀβατῖνῆ* Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατίν* κατὰ τὰ εἰς -*ῆ* ὀνόματα φυτῶν.

Βάτος (I) 1, ὁ ἰδ.

**βατινολαία* ἢ, *βατινολαία* Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **βάτινος* καὶ τοῦ οὐσ. ἐλαία.

Εἶδος ἐλαίας.

**βάτινος* ἐπίθ. *βάτσινος* Πελοπν. (Μεσσ.) *βάτσιν* τό, Κρήτ. Ρόδ. (Σάλακ.) *ἀβάτῖνον* Ἰμβρ. *βάκ-κιν* Ρόδ. (Σορον.) *μάτσιν* Ρόδ. (Κρεμαστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτο* καὶ τῆς καταλ. -*ινος*.

1) **Βάτικος*, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Μεσσ.) 2) Οὐδ. οὐσ., *βατίν* 2, ὁ ἰδ., Ἰμβρ. Κρήτ. Ρόδ.

βατίστα ἢ, κοιν. *μπατίστα* σύνηθ. *δατίστα* πολλαχ. *πατίστα* Κρήτ. Πελοπν. (Αἶγ. Τριφυλ.) Σῦρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *batiste*.

Υφασμα λινοῦν λεπτόν, πυκνῶς ὑφασμένον καὶ ἀρίστης ποιότητος.

βατιστένγος ἐπίθ. κοιν. *μπατιστένγος* σύνηθ. *δατιστένγος* πολλαχ. *πατιστένγος* Σῦρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατίστα* καὶ τῆς καταλ. -*ένγος*.

Ὁ ἐκ βατίστας πεποιημένος: *Βατιστένγος* μπουστός. *Βατιστένγος* φούστα. *Βατιστένγος* σεντόνι-φόρεμα κττ.

βατιστούλλα ἢ, σύνηθ. *μπατιστούλλα* πολλαχ. *δατιστούλλα* πολλαχ.

Υποκορ. τοῦ οὐσ. *βατίστα* διὰ τῆς καταλ. -*ούλλα*.

Βατίστα κατωτέρας ποιότητος.

βατόδεντρον τό, Πόντ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτος* καὶ *δέντρον*.

Βάτος (I) 1, ὁ ἰδ.

βάτοζουν τό, Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *vatos*, ὁ ἐκ τοῦ Ἑλλην. *βάτος*.

Βατί (I), ὁ ἰδ.

βατοκόβω ἀμάρτ. *βοτοκόβω* Κάρπ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτος* καὶ τοῦ ρ. *κόβω*.

Κόπτω βάτους καὶ γενικώτερον πάντα θάμνον. Συνών. *βατοκοπῶ*.

**βατοκοπεῖς* ὁ, *βατοκοπεῖς* Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βατοκοπεύς*.

Βατοκόπι 1, ὁ ἰδ.

βατοκόπι τό, Ἀθ. Ἡπ. Κάρπ. Κέρκ. Κρήτ. Κύθηρ. Κυκλ. Πάρ. Πελοπν. (Γέρμ. Κλουτσίνοχ. Λακων.) Ρόδ. Χίος κ.ά. *βατουκόπ* Μακεδ. (Βελβ. Χαλκιδ.) κ.ά. *βατικόπι* Σίκιν. *βατακόπι* Ἡπ. (Δρόβιαν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατοκόπος* κατὰ τύπ. ὑποκοριστικόν. Ἡ λ. καὶ παρὰ Δουκ.

1) Σιδηροῦν ὄργανον δρεπανοειδὲς διὰ τοῦ οὐοῦ κόπτουν τοὺς βάτους καὶ τοὺς θάμνους ἐν γένει ἐνθ' ἄν. Συνών. **βατοκοπεῖς*, *βατοκόπος*, *βατοκόφτης*.

2) Εἶδος κυρτοῦ μαχαιρίου χρησίμου πρὸς καθαρισμόν τοῦ ὕνιου καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ ἀρότρου Χίος. 3) Εἶδος πελέκεως Σίκιν. 4) Εἶδος καλάθου ἐκ βάλτων πλεκομένου Ἡπ. Κέρκ.

βατοκόπος ὁ, Θήρ. Κρήτ. Κύν. Κύπρ. Σίφν. κ.ά. *βατουκόπος* Λέσβ. Σκόπ. *βαδοκόπος* Κύπρ. *βαοκόπος* Κύπρ. (Γερμασ.) *βαδικόπος* Κύπρ. *βατοκόπα* ἢ, Ἡπ. Πελοπν. (Κλουτσίνοχ. Λακων.) *βατουκόπα* Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτος* καὶ τῆς καταλ. -*κόπος*.

Βατοκόπι 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. φρ. *Θέλει βαοκόπον νὰ κοπῇ* (ἐπὶ πράγματι δυσκόλως κοπτομένου) Γερμασ.

βατοκοπῶ Πάρ. Χίος κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βατοκόπος*.

Βατοκόβω, ὁ ἰδ.

βατοκόφτης ὁ, ἀμάρτ. *ἀβατοκόφτης* Ζάκ. Θηλ. *βατοκόφτρα* Πελοπν. (Κόκκιν. Παππούλ. Χατζ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτος* καὶ *κόφτης*.

Βατοκόπι 1, ὁ ἰδ.

βατοκρυμμένος ἐπίθ. Θεσσ. (Ἀλμυρ.) Πελοπν. (Μεσσ. Παππούλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βάτος* καὶ τοῦ *κρυμμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *κρύβω*.

Ὁ μακρὰν τῶν ἀνθρώπων μένων, ἀκοινώνητος (ἐκ μεταφ. τῶν εἰς τὰς βάτους κρυπτομένων πτηνῶν).

βατομουρῆ ἢ, Λεξ. Βλαστ. *βατομουρῆ* Στερελλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτος* καὶ *μουρῆ*.

Βάτος (I) 1, ὁ ἰδ.

βατόμουρο τό, σύνηθ. *βατόμ'ρο* ἐνιαχ. *βατόμ'ρου* βόρ. ἰδιώμ. *βατόδουρο* Κεφαλλ. *βατόδρο* Θράκ. (Μάλγαρ.) *βατόμπρου* Στερελλ. (Κλών.) *βατόμορο* Σκῆρ. *βατοσόμουρο* Πελοπν. (Βούρβουρ.) *βατοσόμουρο* Πελοπν. (Βούρβουρ.) *σβατόμουρο* Εὐβ. (Κουρ.) *γατόμουρο* Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) Πληθ. *βατόμουρις* Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτος* καὶ *μοῦρο*. Τὸ *βατοσόμουρο* διὰ τὸ *βατσινόμουρο*.

1) Ὁ καρπὸς τῆς βάτου σύνηθ. Συνών. *βατοσυνκάμινο*, *βάτσιν*, *βατσινόμουρο*. 2) Σιρόπιον ἐκ μούρων τῆς βάτου χρησίμον εἰς γαργάρας ἢ ἐπαλείψεις τοῦ στόματος κατ' ἀφθῶν Ἀθῆν.

βατόπουλλο τό, Μεγίστ. Χίος *ἀβατόπον* Πόντ. (Σάντ.)

Υποκορ. τοῦ οὐσ. *βάτος* ἢ *βατίν*. Ἡ λ. καὶ μεσν.

1) Μικρὰ βάτος Μεγίστ. Πόντ. (Σάντ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βατάκι*. 2) Μικρόν τι πτηνὸν Χίος.

βατόρριζα ἢ, Πελοπν. (Ἀργ.) κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βάτος* καὶ *ρίζα*.

Ρίζα βάτου.

βάτος ὁ, (I) σύνηθ. *βάτους* βόρ. ἰδιώμ. *βάδο* Ἀπουλ. *βάτε* Τσακων. *σβάτος* Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κουρ.) *βάτος* Σίφν. *ἀβάτος* Λαοδαν. Ζάκ. Θράκ. *ἀ-*

